

זוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת דברים

הקדמת זוהר חלק א - בראשית

מתוק מדבש	וילגא	יום
קג	יב ע"א	ראשון
קנה	יב ע"ב	שני
קסב	יג ע"א	שלישי
קסח	יג ע"ב	רביעי
קעד	יד ע"א	חמישי
קעט	יד ע"ב	שישי
קפה	טו ע"א	שבת

עלון מס' 91 פרשת מטו"ב תש"פ

יו"ל בעזהש"ית ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הקב"ה שלח את ירמיהו הנביא להספיד את חורבן ביתו

שְׁלַחוּ לְהוֹ בְנֵי בְּכַל לְבְנֵי אֶרֶץ קְדִישָׁא, לָן יְאוּת לְמַבְפֵי, לָן יְאוּת לְמַעְבַּד הַסְפֵדָא עַל חוֹרְבָן בֵּית אֱלֹהֵינָא, וְעַל דְּאַתְבְּדַרְנָא בֵּינֵי עַמְמֵיָא, פְּמֵאן דְּפִלַּח טַעוּוֹן אַחְרָנִין, וְאִית לָן לְמִיפְתַּח הַסְפֵדָא וּלְפָרְשָׁא אֶלְפָּא בֵּיתָא, דְּשִׁלַּח מְאָרֵי עֲלָמָא לְהַסְפֵדָא דְחוֹרְבָן בֵּיתֵיהָ.

שְׁלַחוּ לְהוֹ בְנֵי אֶרֶץ קְדִישָׁא, יְאוּת דְּאַתוֹן אַתְבְּדַרְתוֹן בֵּינֵי עַמְמֵיָא, וְאַתוֹן לְבַר מְאָרְעָא קְדִישָׁא, וְיְאוּת לְכוּ לְמַבְפֵי עֲלֵיכוּ וְעַל גְּרַמֵּיכוּ, דְנִפְקַתוֹן מִנְהוֹרָא לְחַשׁוּכָא, פְּעַבְדָּא דְנִפְיָא מִבֵּי מְאָרֵיהָ, אֲבַל אֲנִי אִית לָן לְמַבְפֵי וְלְמַעְבַּד הַסְפֵדָא, וְלָן שְׂדֵר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא סְפָרָא דְהַסְפֵדָא, דְאַנְן בְּנֵהָ דְמְטְרוֹנִיתָא וְאַנְן מְבַנֵי בֵּיתָהּ, וְיִדְעִין יְקָרָא דְמְאָרֵי עֲלָמָא, וְלָן יְאוּת לְמַבְפֵי, וּלְפָרְשָׁא אֵינוֹן אֶלְפָּא בֵּיתֵינָן.

מתוק מדבש

עֲלָמָא לְהַסְפֵדָא דְחוֹרְבָן בֵּיתֵיהָ שִׁלַּח אֲדוֹן הָעוֹלָם עַל יְדֵי יִרְמִיָהוּ הַנְּבִיא לְהַסְפִיד אֶת חוֹרְבָן בֵּיתוֹ.

שְׁלַחוּ לְהוֹ בְנֵי אֶרֶץ קְדִישָׁא שְׁלַחוּ לְהֵם בְּנֵי אֶרֶץ הַקְדוּשָׁה לומר לבני בכל, יְאוּת דְּאַתוֹן אַתְבְּדַרְתוֹן בֵּינֵי עַמְמֵיָא אַתְּמֵי שְׂאֵתֵם נִתְפַזְרְתֵם בֵּין הָאוּמוֹת, וְאַתוֹן לְבַר מְאָרְעָא קְדִישָׁא וְאַתֵם מְחוּץ לְאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה, וְיְאוּת לְכוּ לְמַבְפֵי עֲלֵיכוּ וְעַל גְּרַמֵּיכוּ דְנִפְקַתוֹן מִנְהוֹרָא לְחַשׁוּכָא וְרָאוּי לְכֵם לְבַכּוֹת עֲלֵיכֶם וְעַל עַצְמְכֶם עַל שִׁיבְאַתֵם מְאוּר לְחַשְׁךְ, פְּעַבְדָּא דְנִפְיָא מִבֵּי מְאָרֵיהָ כַעֲבַד הַיּוֹצֵא מִבֵּית רְבוֹ, אֲבַל אֲנִי אִית לָן לְמַבְפֵי וְלְמַעְבַּד הַסְפֵדָא אֲבַל בְּאַתֵּם אֲנוּ יֵשׁ לָנוּ לְבַכּוֹת וְלַעֲשׂוֹת הַסְפֵד, וְלָן שְׂדֵר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא סְפָרָא דְהַסְפֵדָא וְלָנוּ שְׁלַח הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת סֵפֶר שֶׁל הַהַסְפֵד שֶׁהוּא מְגִילַת אֵיכָה, דְאַנְן בְּנֵהָ דְמְטְרוֹנִיתָא וְאַנְן מְבַנֵי בֵּיתָהּ כִּי אֲנוּ בְּנֵיהָ שֶׁל הַשְׂכִּינָה וְאַנְנוּ מְבַנֵי בֵּיתָהּ, בְּסוּד נִשְׁמָה דְאַצִּילוֹת, וְיִדְעִין יְקָרָא דְמְאָרֵי עֲלָמָא לְכֵן אֲנוּ יוֹדְעִים כְּבוֹדוֹ שֶׁל רְבוֹן הָעוֹלָם, מַה שְׁאִין כֵּן בְּנֵי חוּץ לְאֶרֶץ לֹא יוֹכְלוּ לְהַשִּׁיג מַעֲלַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַטּוֹב הַמוֹשֵׁג בּוֹמֵן בְּנִינָה, וְהָרַע שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּחוֹרְבָנָהּ, וְלָן יְאוּת לְמַבְפֵי וְלָן לָנוּ רָאוּי

הקב"ה שלח את ירמיהו הנביא להספיד את חורבן ביתו

הנה ירמיהו הנביא כתב את מגילת איכה, וכל המגילה הזו היא קינה, שהנביא היה מקונן על ירושלים ועל ישראל, והתחיל לקונן ואמר אוי ואבוי איכה נהיה הדבר הזה שנחרבה בית המקדש וירושלים. ומובא בפסיקתא רבתי שיום לידת ירמיהו היה בתשעה באב, ונקרא "ירמיהו" על שם שבימיו נתרוממה מדת הדין, וכן על שם שהקים ה' אויב שירים ידו על ירושלים.

שְׁלַחוּ לְהוֹ בְנֵי בְּכַל לְבְנֵי אֶרֶץ קְדִישָׁא שְׁלַחוּ לְהֵם בְּנֵי בְּכַל לומר לבני ארץ הקדושה, לָן יְאוּת לְמַבְפֵי לָן יְאוּת לְמַעְבַּד הַסְפֵדָא עַל חוֹרְבָן בֵּית אֱלֹהֵינָא לָנוּ רָאוּי לְבַכּוֹת, לָנוּ רָאוּי לַעֲשׂוֹת הַסְפֵד עַל חוֹרְבָן בֵּית אֱלֹהֵינָו, וְעַל דְּאַתְבְּדַרְנָא בֵּינֵי עַמְמֵיָא וְגַם רָאוּי לָנוּ לְהַסְפִיד עַל שְׁנַתְפּוֹרְנוּ בֵּין הָעַמִּים, כִּי אֲנוּ דוּמִים בּוּזָה פְּמֵאן דְּפִלַּח טַעוּוֹן אַחְרָנִין כְּמִי שְׁעוּבַד עֲבוּדָה זְרָה, (כְּמַחֲזִיל (נִמְס' כְּמוֹצַת 79 ק' סוּע"3) כֹּל הַדֵּר בְּחוּץ לְאֶרֶץ דוּמָה כְּמִי שְׁאִין לוֹ אֱלוֹהִי), וְלָכֵן וְאִית לָן לְמִיפְתַּח הַסְפֵדָא יֵשׁ לָנוּ לְהַתְחִיל אֶת הַהַסְפֵד, וּלְפָרְשָׁא אֶלְפָּא בֵּיתֵינָא וּלְפָרְשָׁא אֶת הַהַסְפֵד, שְׁבַמְגִילַת אֵיכָה, דְּשִׁלַּח מְאָרֵי

וְאֵינָן יִתְמִין בְּלֹא אָבָא וְאֵמָא, וּמִסְתַּפְּלִין עֵינֵינוּ לְכוּתְלֵי בֵּיתָא דְאֵימָנָא וְהָא אֶתְחַרְבּ, וְלֹא אֲשַׁפְחָנָא לָהּ, דְהָוֵת יִנְקָא לָן בְּכָל יוֹמָא, בְּיוֹמֵין קְדָמָיִן מְשַׁפִּירוּ דִּילָהּ, (בֵּין שְׁפִירוּ דְמַעָהָא), וְהָוֵת נְחִימַת לָן, וּמְמַלְלַת עַל לְבָנָא, כְּמָה דְאֵת לְבָרָה. כְּמָה דְאֵת אָמַר (ישעיה סו יג) כְּפֹאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ וְגוֹמַר.

השכינה מקבלת את הגזרה שנגזרה וממתקת אותה ברחמים

וְהִשְׁתָּא אֶסְתַּפְּלָן עֵינֵינוּ לְכָל סֵטֶר, וְאֶתֶר בֵּית מוֹתְבָא דְאֵימָנָא אֶתְבְּלָבֵל, וְהָא אֶתְחַרְבּ, נְבִטְשׁ רִישָׁא לְכוּתְלֵי בֵּיתָא וּמוֹתְבָהּ, מֵאֵן יִנְחֵם לָן, וּמֵאֵן יִמְלֵל עַל לְבָנָא, וְיִגִּין עַלְנָא קַמִּי מְלָפָא.

כַּד הָוִינָן חֲטָאן קַמִּי אַבּוּנָא, וְסָלִיק רְצוּעָה לְאֶלְקָאָה לָן, אִיהִי קִיִּימַת לְקַמְּזֵן, וּמְקַבְּלַת מְלַקִּיּוֹתָא דְמְלָפָא, בְּגִין לְאֶגְנָא עַלְנָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (שם נג ה) וְהוּא מְחַלֵּל מְפָשְׁעֵינוּ מְדָפָא מְעוֹנוֹתֵינוּ וְגוֹמַר וּבְחֻבְרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ, וְהִשְׁתָּא אֵימָא לִית לָן, וְוִי לָן, וְוִי לָכוּ, לָן יָאוּת לְמַבְפִּי, לָן יָאוּת לְמַסְפַּד, לָן יָאוּת לְפִתְרָא אֵינּוֹן מִלִּין דְמִרְרוּ, לְאוּדְעָא לְהוּ לְאֵינּוֹן דִּידְעִין לְמַבְפִּי מִלִּין דְהִסְפִּידָא.

מתוק מדבש

וְהָא אֶתְחַרְבּ וּמְקוּם בֵּית מוֹשְׁבָה שֶׁל אִמְנוּ נִתְבַּלְבַּל וְנִחְרַב, נְבִטְשׁ רִישָׁא לְכוּתְלֵי בֵּיתָא וּמוֹתְבָהּ וְאִנּוּ מַכִּים רִאשֵׁנוּ לְכוּתֵל בֵּיתָהּ וּמוֹשְׁבָהּ, מֵאֵן יִנְחֵם לָן וּמֵאֵן יִמְלֵל עַל לְבָנָא כִּי מִי יִנְחֵם לָנוּ וּמִי יִדְבֵר עַל לְבָנוּ, וְיִגִּין עַלְנָא קַמִּי מְלָפָא וּמִי יִגֵּן עֲלֵינוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בִּיהֵ.

ומפרש ואמר כַּד הָוִינָן חֲטָאן קַמִּי אַבּוּנָא כִּי כִשְׁהֵינּוּ חוֹטְאִים לְפָנֵי אֲבִינוּ, וְסָלִיק רְצוּעָה לְאֶלְקָאָה לָן וְהָרִים אֶת הַרְצוּעָה לְהַכּוֹת אוֹתָנוּ, אִיהִי קִיִּימַת לְקַמְּזֵן הַשְׁכִּינָה עִמָּדָה לְפָנֵינוּ, וּמְקַבְּלַת מְלַקִּיּוֹתָא דְמְלָפָא בְּגִין לְאֶגְנָא עַלְנָא וְתַחֲתֵינוּ הִיתָה הִיא מְקַבְּלַת אֶת הַמַּכּוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ כְּדִי לְהִגֵּן עֲלֵינוּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְכֵן הוּא כְּבִיכּוֹל בְּשִׁכְנָה הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא מְחַלֵּל כִּי הוּא נִתְמַלֵּא חֲלָחֵלָה מְפָשְׁעֵינוּ לְכַפֵּר עַל פְּשָׁעֵינוּ, מְדָפָא וְהוּא שְׂבוּר וְכַתּוּת מְעוֹנוֹתֵינוּ לְכַפֵּר עַל עוֹנוֹתֵינוּ, "מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עֲלֵינוּ", הַיְסוּרִים הָרְאוּיִם לְבֹא עֲלֵינוּ לְמַרְקֵי הָעוֹן לְהַתְמִיד שְׁלוֹמֵנוּ, בְּאוֹ עֲלֵינוּ, וּבְחֻבְרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ וּבְחֻבּוֹרָה וּבְמַכָּה הַבָּאָה עֲלֵינוּ נִרְפָּא לָנוּ נִגְעֵי הָעוֹן, וְהִשְׁתָּא אֵימָא לִית לָן, וְוִי וְעַתָּה אִמְנוּ אֵינָה אֲתָנוּ, אוֹי, וְוִי לָן, וְוִי לְכוּ אוֹי לָנוּ וְאוֹי לָכֵם, לָכֵן לָן יָאוּת לְמַבְפִּי לָן יָאוּת לְמַסְפַּד לָנוּ רְאוּי לְבַכּוֹת וְלָנוּ רְאוּי לְסַפֹּד, לָן יָאוּת לְפִתְרָא אֵינּוֹן מִלִּין דְמִרְרוּ לָנוּ רְאוּי לְפַתּוֹר וּלְבֹאֵר אוֹתָם הַדְּבָרִים הַמְרִים שְׁבַמְגִילַת אֵיכָה, לְאוּדְעָא לְהוּ לְאֵינּוֹן דִּידְעִין לְמַבְפִּי מִלִּין דְהִסְפִּידָא לְהוֹדִיעַ לְאוֹתָם הַיְדוּעִים לְבַכּוֹת אֶת דְּבָרֵי הַהִסְפָּד שֶׁל מְגִילַת אֵיכָה, שְׁגָם הֵם יִבְכוּ וְיִסְפִּידוּ עַל חוֹרְבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

לבכות, ולפרשא אינון אלפ"א בתי"ן ולפרש את פסוקי א' ב' שבמגילת איכה, ור"ל שאנו נפרש אותה כבנים על דרך הסוד שיעורר את המרירות יותר.

והוסיפו בני ארץ ישראל לומר לבני בבל, וְאֵינָן יִתְמִין בְּלֹא אָבָא וְאֵמָא וְאִנּוּ כִּיתוּמִים בְּלִי אָב וְאִם, כִּי אִמְנוּ הַשְׁכִּינָה יְצֵאָה בְּגִלוֹת, וְאִבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצֵא עִמָּה לְשִׁמְרָה מֵאֲחִיזוֹת הַחִיצוֹנִים, וּמִסְתַּפְּלִין עֵינֵינוּ לְכוּתְלֵי בֵּיתָא דְאֵימָנָא וְהָא אֶתְחַרְבּ וְאִנּוּ מִסְתַּכְלִים בְּעֵינֵינוּ לְכוּתֵל בֵּיתָהּ שֶׁל אִמְנוּ וְהָרִי נִחְרַב, וְלֹא אֲשַׁפְחָנָא לָהּ וְאִין אִנּוּ מוֹצֵאִים אוֹתָהּ בְּבִיתָהּ, דְהָוֵת יִנְקָא לָן בְּכָל יוֹמָא בְּיוֹמֵין קְדָמָיִן מְשַׁפִּירוּ דִּילָהּ שֶׁהִיא הִיתָה מִינְקַת לָנוּ בְּכָל יוֹם בְּיָמִים הָרִאשׁוֹנִים מִשְׁפַּע הַיָּפָה וְהַמּוֹבַחֵר שֶׁלָּהּ, וְהָוֵת נְחִימַת לָן וּמְמַלְלַת עַל לְבָנָא כְּמָה דְאֵת לְבָרָה וְהִיא הִיתָה מִנְחַמַת אוֹתָנוּ וּמְדַבֵּרַת עַל לְבָנוּ כְּמוֹ אִם הַמְנַחַמַת אֶת בְּנֵהּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כְּפֹאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ כִּי דֶרֶךְ הָאֵם לְנַחֵם אֶת בְּנֵהּ יוֹתֵר מִן הָאָב, וְר"ל שְׁבִנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּזִמְן הַבַּיִת אִם נִזְדַּמְנָה לָהֶם אִיזוֹ צָרָה ח"ו הָיוּ מִתְפַּלְלִים בְּדַמְעוֹת בְּמִקְדָּשׁ, וּמִיד הָיוּ נִעֲנִים וּמִתְנַחֲמִים מִצָּרָתָם, מַה שֶּׁלֹּא הָיָה כֵּן אַחֵר הַחוֹרְבָן. (וְהָרִי חֲדָשׁ אֵיכָה דָף ק"י ע"ב, וּבְכִיאוּרֵינוּ כֶּרֶךְ ג' ע"ב תְּרַמָּה-תְּרַמּוּ)

השכינה מקבלת את הגזרה שנגזרה וממתקת אותה ברחמים

וְהִשְׁתָּא, אֶסְתַּפְּלָן עֵינֵינוּ לְכָל סֵטֶר וְעַתָּה עֵינֵינוּ מִסְתַּכְלוֹת לְכָל צַד, וְאֶתֶר בֵּית מוֹתְבָא דְאֵימָנָא אֶתְבְּלָבֵל

נִקְרַב בְּכָל יוֹמָא לְגַבֵּי עֲרֶסָא דְאִימְנָא, וְלֹא נִשְׁפַח לָהּ תַמְזָן, נִשְׁאֵל עֲלֶיהָ, לִית מֵאן דִּישְׁגַח עֲלֶין, נִשְׁאֵל לְעֲרֶסָא דִילָהּ, אֲתַבְּלַבְלָא, נִשְׁאֵל לְכוּרְסֵיָא, נִפְלַת, נִשְׁאֵל לְהִיכְלִין דִילָהּ, אוּמָאן אִינּוּן דְלֹא יִדְעִין מִינָהּ, נִשְׁאֵל לְעַפְרָא, רְשִׁימוּ דְעַקְבָתָא לִית תַמְזָן.

השכינה יושבת על גג בית המקדש ובוכה ומיללת עלינו

נִשְׁאֵל לְאִיגְרָא, הָא אִיגְרָא אֲתִיב לָן, דְתַמְזָן יִתְבָּה מְבַכָּה וּמִיִּלְלַת (עֲלֶין), וְאֲזַלַת מְבַכָּה צוֹחַת בְּקוֹל מְרִירוּ עֲלֶין, מְאִיגְרָא לְאִיגְרָא, פְּמָה דְאֵת אָמַר (שם כב א) מַה לָּךְ אֲפּוֹא פִי עֲלִית פְּלָךְ לַגְּגוֹת, נִשְׁאֵל לְאוֹרְחִין וּשְׁבִילִין, פְּלָהוּ אָמַרִין דְשָׁמְעוּ קָל מְרִירוּ דְבְכִיָּה דְמְבַכָּה עַל בְּנֵהָא, וְלֹא יִדְעִין לְאֵן אֶסְתַּלְקַת.

מתוק מדבש

התפשטות בחינותיה האחרונות, ורושם עקבותיה הם נצוצותיה המתפשטים אליהם, והם כדמות עקבות לאורה העליון. (זהר חדש

איכה דף קי ע"ב, ובכיאורינו כרך ג עמ' תרמו-תרמח)

השכינה יושבת על גג בית המקדש ובוכה ומיללת עלינו

נִשְׁאֵל לְאִיגְרָא נִשְׁאֵל אֵת הַגַּג שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִם הַשְׂכִּינָה נִמְצָאָת שָׁם, וְהִינּוּ בַחֲיִנְתָּה בִשְׁשׁ סְפִירוֹת הַתְּפָאֶרֶת שֶׁשֶׁם הִיא מִסְתַּלְקַת לְבָכוֹת עַל חוֹרְבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְגִלוֹת בְּנִיָּה, הָא אִיגְרָא אֲתִיב לָן הִרִי הַגַּג מִשִּׁיב לָנוּ, דְתַמְזָן יִתְבָּה מְבַכָּה וּמִיִּלְלַת עֲלֶין כִּי שֵׁם יוֹשֶׁבֶת הַשְׂכִּינָה וְהִיא בּוֹכָה וּמִלְלַת עֲלִינוּ, וְאֲזַלַת מְבַכָּה צוֹחַת בְּקוֹל מְרִירוּ עֲלֶין מְאִיגְרָא לְאִיגְרָא וְהוֹלַכְתָּ מִגַּג לַגַּג בּוֹכָה וְצוֹעֶקֶת בְּקוֹל מֵר עֲלִינוּ, פְּמָה דְאֵת אָמַר כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מַה לָּךְ אֲפּוֹא פִי עֲלִית פְּלָךְ לַגְּגוֹת, נִשְׁאֵל לְאוֹרְחִין וּשְׁבִילִין נִשְׁאֵל לְדוֹרְכִים וּלְשְׁבִילִים, הֵם אֲרַחֲתֵי הַשְּׁפַע וּשְׁבִילֵי הַבְּרָכָה, וְשׂוֹאֵלִים מֵהֵם אִם הִיא מִשְׁפַּעַת בָּהֶם כִּיּוֹן שְׁעִלְתָּה שָׁם, וְהֵם אוֹמְרִים שְׂאִינִם שׂוֹמְעִים בְּרִכּוֹת מִפְּנֵי שֶׁנֶּהָר יַחֲרֹב וַיִּבֶשׁ, וְזֶה שֶׁאֵמַר פְּלָהוּ אָמַרִין דְשָׁמְעוּ קָל מְרִירוּ דְבְכִיָּה דְמְבַכָּה עַל בְּנֵהָא כּוֹלֵם אוֹמְרִים כִּי שָׁמְעוּ קוֹל מֵר שֶׁל בְּכִיָּה שֶׁבִכְתָּה הַשְׂכִּינָה עַל בְּנִיָּה, כִּי הִיא הַמְקַבֶּלֶת אֵת דִּין הַחֹזֶק הַמִּתְעוֹרֵר כְּנִ"ל, וְלֹא יִדְעִין לְאֵן אֶסְתַּלְקַת אֲבָל אִינֵם יוֹדְעִים אִיפֵה נִסְתַּלְקָה.

ור"ל בכל עת שנגזר איזו גזרה רעה וצרה שלא תבא על הצבור, שהיא באה מחמת התעוררות דין החזק מגבורה דז"א בעונות ישראל, והדין נפעל על ידי הרצועה בישא שהיא הקליפה, אז מיד השכינה מזדמנת והיא מקבלת אותה הגזרה שלא תמשך למטה, וממתקת אותה ברחמים, ומשפעת את הדין על חסיד מחסידי הדור, כגון רבי אלעזר בן רבי שמעון ורבינו הקדוש שהשכינה עמהם, והם מקבלים יסורים של אהבה ממש, דהיינו יסורי השכינה, ובוזה הם מגינים על הדור, וזה שאמר "ומקבלת מלקיותא דמלכא בגין לאגנא עלנא". (רמ"ק)

עוד אמרו בני ארץ ישראל לבני בבל, נִקְרַב בְּכָל יוֹמָא לְגַבֵּי עֲרֶסָא דְאִימְנָא אֲנוּ מִתְקַרְבִּים בְּכָל יוֹם לְמִטְתָּהּ שֶׁל אֲמֵנוּ, שֶׁהִיא קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים, וְלֹא נִשְׁפַח לָהּ תַמְזָן וְאִין אֲנוּ מוֹצֵאִים אוֹתָהּ שֵׁם, נִשְׁאֵל עֲלֶיהָ אֲנוּ שׂוֹאֵלִים עֲלֶיהָ, לִית מֵאן דִּישְׁגַח עֲלֶין וְאִין מִי שִׁישְׁגַיַח עֲלִינוּ שִׁיגִיד לָנוּ אֵת מְקוֹמָהּ, נִשְׁאֵל לְעֲרֶסָא דִילָהּ, אֲתַבְּלַבְלָא נִשְׁאֵל אֵת הַמִּטָּה שֶׁלָּהּ, הִרִי נִתְבַּלְבַּלָהּ, נִשְׁאֵל לְכוּרְסֵיָא, נִפְלַת נִשְׁאֵל אֵת כֶּסֶף שֶׁלָּהּ שֶׁבְעוֹלָם הַבְּרִיאָה, הִרִי נִפַל, נִשְׁאֵל לְהִיכְלִין דִילָהּ נִשְׁאֵל אֵת הַהִיכָלוֹת שֶׁלָּהּ, שֶׁהֵם שְׁבַע הַיְּכָלוֹת שֶׁבְעוֹלָם הַבְּרִיאָה שֶׁבָּהֶם נִמְצְאוֹת הַשְּׁבַע נְעוּרוֹת (שְׁבַע מְלָאכִים) הַרְאוּיוֹת לִתְתֵּלָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ, אוּמָאן אִינּוּן דְלֹא יִדְעִין מִינָהּ הֵם נִשְׁבַּעִים שְׂאִינֵם יוֹדְעִים מִמֶּנָּה, נִשְׁאֵל לְעַפְרָא רְשִׁימוּ דְעַקְבָתָא לִית תַמְזָן נִשְׁאֵל אֵת הַעֶפֶר וְרוֹשֵׁם עַקְבּוֹתֶיהָ וְאִינָהּ שֵׁם, הִנֵּה סוּד הַעֶפֶר הוּא סוּד מְלָאכִי עוֹלָם הַעֲשִׂיָה, שֵׁם מְקוֹם דְרִיסַת רַגְלֵי הַשְׂכִּינָה, וְשֵׁם

לְן יָאוֹת לְמִבְּפִי, לְן יָאוֹת לְמִסְפֵּד, נְנַשֵּׁק עֶפְרָא דְרַגְלָהּא, נְנַשֵּׁק אֶתֶר בֵּי מוֹתְבָה, נְנַשֵּׁק פּוֹתְלֵי הַיְכָלָא, וְנִבְכֵי בְמַרְירו. אֲנִן נִפְתַּח בְּהַסְפִּידָא, דְחָמִינֵן בְּכָל יוֹמָא כָּל הָאֵי, נִבְכֵי תְדִיר וְלֹא אִיתְנַשֵּׁי מְרִירו דְבְכֵיה מִיָּנָן.

קול מר של בניה להמלאכים שברקיעים

פְּאֵלְמָנָה רַבְתֵּי בְּגוּיִם שְׁרֵתֵי בְּמַדִּינוֹת הָיְתָה לְמַס, תְּקַרָא לְמַפְרַע בְּרִישֵׁי אֲתוּוֹן, לְ"ה בְּשִׁבְר"ך, בְּתַבִּירו דְבֵי מְקַדְשָא, בְּתַבִּירו דְכְנִישְׁתָא דִישְׂרָאֵל, דְבָבו בִישָא אֲדַבִּיק לְ"ה בְּשִׁבְר"ך.

אִיכָה דְאֲתַדְבַקַת לְהֵיא אִיכָה רְעָה, דָא קָל דְנַחֲש, קָל מְרִירו דְבְכֵיה בְּרַקִיעִין, אֲלִין קְרָאן אִיכָה, וּמְסַטְרָא אֲחָרָא קְרָאן אִיכָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ג טו) וְאִיכָה אֲשִׁית בִּינְך וּבִין הָאֲשָׁה, בִּין סְטְרָא דָא וּבִין סְטְרָא דָא, אֲשַׁתְּפַח שְׁמָא (תּמָן) בְּחַרְבָן בֵּי מְקַדְשָא.

מתוק מדבש

ישראל שהיא השכינה, דְבָבו בִישָא אֲדַבִּיק לְ"ה בְּשִׁבְר"ך. איכה רעה הדביק הנחש להשכינה ושיכר אותה.

אִיכָה דְאֲתַדְבַקַת לְהֵיא אִיכָה רְעָה אִיכָה נִדְבָקָה הַשְׁכִּינָה לְאִיכָה רְעָה הֵיא, דָא קָל דְנַחֲשׁ זֶה קוֹל הַקְּטָרוֹג שֶׁל הַנַּחֲשׁ, שֶׁגָרַם קָל מְרִירו דְבְכֵיה בְּרַקִיעִין קוֹל מֶרֶם שֶׁל בְּנֵי הַמַּלְאכִים שְׁבָרְקִיעִים, אֲלִין קְרָאן אִיכָה אֵלּוֹ הַמַּלְאכִים הַקְּדוּשִׁים קוֹרְאִים "אִיכָה", כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה לג ז) מְלֹאכֵי שְׁלוֹם מֶרֶם יִבְכִּיּוּ, וּמְסַטְרָא אֲחָרָא קְרָאן אִיכָה וּמְלֹאכֵי הַסְטְרָא אֲחָרָא קוֹרְאִים "אִיכָה", עַד שִׁיגְבָה בְּעַל הַדִּין אֶת חוּבוֹ, הָדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וְאִיכָה אֲשִׁית בִּינְך וּבִין הָאֲשָׁה דֵהֵיִינוּ בִּין סְטְרָא דָא וּבִין סְטְרָא דָא בִּין צַד הַקְּדוּשָׁה לְבִין צַד הַסְטְרָא אֲחָרָא, אֲשַׁתְּפַח תּמָן בְּחַרְבָן בֵּי מְקַדְשָא נִמְצָאָה שֶׁם שְׁנָאָה בְּחוּרְבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

(וזהר חדש איכה דף קיא ע"א, ובביאורינו כרך ג עמ' תרנח)

לכן לְן יָאוֹת לְמִבְּפִי לְן יָאוֹת לְמִסְפֵּד לְנו רָאוּי לִבְכוֹת וּלְנו רָאוּי לְהַסְפִּיד, נְנַשֵּׁק עֶפְרָא דְרַגְלָהּא נְנַשֵּׁק עַפְרָא רַגְלִיהָ, נְנַשֵּׁק אֶתֶר בֵּי מוֹתְבָה נְנַשֵּׁק מְקוֹם בֵּית מוֹשְׁבָה, נְנַשֵּׁק פּוֹתְלֵי הַיְכָלָא וְנִבְכֵי בְמַרְירו נְנַשֵּׁק אֶת כּוֹתְלֵי הַיְכָלָה וְנִבְכָה בְּמַרְירוֹת, אֲנִן נִפְתַּח בְּהַסְפִּידָא אֲנִן נִפְתַּח בְּהַסְפֵּד, דְחָמִינֵן בְּכָל יוֹמָא כָּל הָאֵי שְׁאֲנוּ רוֹאִים בְּכָל יוֹם כָּל זֶה, נִבְכֵי תְדִיר וְלֹא אִיתְנַשֵּׁי מְרִירו דְבְכֵיה מִיָּנָן וְנִבְכָה תְּמִיד וְלֹא תִשְׁכַּח הַמְרִירוֹת שֶׁל הַבְּכִיָּה מֵאֲתָנּוּ. (וזהר חדש איכה דף קי ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תרמט)

קול מר של בניה להמלאכים שברקיעים

פְּאֵלְמָנָה רַבְתֵּי בְּגוּיִם שְׁרֵתֵי בְּמַדִּינוֹת הָיְתָה לְמַס, תְּקַרָא לְמַפְרַע בְּרִישֵׁי אֲתוּוֹן בְּאוֹתִיּוֹת הַרְאִשׁוֹנוֹת לְמַפְרַע תְּמַצָּה הַמְלוֹת לְ"ה בְּשִׁבְר"ך דֵּהֵיִינוּ שְׁבַר לְהַשְׁכִּינָה, בְּתַבִּירו דְבֵי מְקַדְשָא בְּשִׁבִירַת וְחוּרְבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּתַבִּירו דְכְנִישְׁתָא דִישְׂרָאֵל וּבְשִׁבִירַת כְּנֹסֶת

שבח דא שירתא

כתב מהרה"ו בהקדמה לשער ההקדמות להאריז"ל: כי הכל תלוי בעסק החכמה הזאת {הקבלה}, ומניעתינו מלהתעסק בה, היא גורמת איחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו המכונה ונקרא "הדר הכרמל", כמו שאמר הכתוב (שיר ז ו) ראשך עליך ככרמל. וזה מה שאמר הכתוב "ראיתי והנה הכרמל מדבר", כי לסבות הנ"ל היה הכרמל מדבר שמם בעו"ה כנ"ל, כי כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו הרי הוא כאילו נחרב בימיו וכו', כי אין לו להקב"ה קורת רוח בעולמו אלא כאשר עוסקים בחכמה זו, מה שאין כן בהיותם עוסקים בפשטי התורה.

פרשות מטו"מ תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

